

РЕШЕНИЕ

№ 404

гр. Шумен, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана К. Георгиева

при участието на секретаря В.П.И.

като разгледа докладваното от Диана К. Георгиева Административно наказателно дело № 20223630201339 по описа за 2022 година

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалван е електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К, № 5625783, издаден от ОД на МВР – Шумен, с който на Г. Д. Ч., с ЕГН ***** - като законен представител на „Ч. Клима Сервис“ ЕООД, с ЕИК 200928951, с адрес: ***** е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 /сто/ лева на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.2, т.3 от ЗДв.П. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени електронния фиш, като в жалбата са изложени подробните му доводи за това.

В съдебно заседание не се явява лично и не изпраща представител. В деловодството на Районен съд Шумен е постъпило писмено становище от упълномощен процесуален представител на жалбоподателя, в което отново са изложени подробни доводи за отмяна на електронния фиш.

Процесуалният представител на ОД на МВР – гр. Шумен - административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН в съдебно заседание оспорва жалбата и моли издадения електронен фиш да бъде потвърден изцяло, като бъде определено юрисконсултско възнаграждение.

Към датата на обявяване делото за решаване не бе представено писмено доказателство за датата на връчване на атакувания електронен фиш, но в интерес на жалбоподателя, съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл.189, ал.8 от ЗДвП от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.320 от НПК,

поради което се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, поради следните правни съображения:

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.02.2022г. свидетелят С. К. Г. – служител в сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР Шумен работил с автоматизирано техническо средство „ARN CAM S1“ за контрол на скоростта на главен път I-4, км. 253+346, където от началото на 2020г. имало временна организация от изхода на АМ „Хемус“ и навлиза в обл. Търговище във връзка с изграждането на новия лот на АМ „Хемус“ и с пътен знак В-26 било въведено ограничение на максимално разрешената скорост за движение от 60 км/час. Около 15,35 часа, радарната система засякла лек автомобил “Мерцедес АМГ ГЛЕ 53 4Матик”, с рег. № В77 77ТК, който се движел със скорост от 84 км/ч. Поради движението си с превишена скорост автомобилът бил заснет с автоматизираното техническо средство „ARN CAM S1“. От справка в централна база – КАТ била установена собствеността на автомобила – същия бил собственост на „Ч. Клима Сервис“ ЕООД, ЕИК 200928951, а от справка в Търговския регистър бил установен управителя на дружеството – Г. Д. Ч., с ЕГН *****. На управителя на собственика бил издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с мобилно автоматизирано техническо средство серия К, № 5625783 от ОД на МВР – Шумен, с който му било наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 /сто/ лева на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.2, т.3 от ЗДв.П. В срока по чл.189, ал.5 от ЗДв.П собственика на лекия автомобил не представил писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за правоуправление.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства и по-конкретно от разпита на свидетеля С. К. Г., както и от присъединените на основание чл.283 от НПК писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното:

Първоначално със Заповед № РД-11-39/16.01.2020г. на управителния съвет на Агенция «Пътна инфраструктура» била въведена временна организация и безопасност на движението на път I-4, в участъка „Търговище-Белокопитово“. Със Заповед № РД-11-37/20.01.2022г. ВОБД била продължена. В посочения пътен участък, допустимата скорост на движение – 60 км/час била въведена с пътен знак В-26, като автоматизираното техническо средство фиксирало скорост на движение на МПС - 84 км/ч, за което е приложена снимка.

Съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП допустимата скорост на движение извън населени места е 90 км/ч., а съгласно ал.2 на същата разпоредба, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. Безспорно установено по делото е, че на посочената дата –

24.02.2022г. в 15.35 часа лек автомобил марка “Мерцедес АМГ ГЛЕ 53 4Матик”, с рег. № В77 77ТК се движел по път I-4 в посока към гр. Шумен, като в района на км.253+346 при ограничение на скоростта на движение, въведено с пътен знак В-26 до 60 км/час, автомобилът се движел със скорост от 84 км/ч. Съгласно разпоредбата на чл.165, ал.2, т.6 и т.7 от ЗДв.П, нарушенията на скоростта се установяват с техническо средство или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство. От материалите по делото се установява, че в настоящия случай нарушението е било заснето с автоматизирано техническо средство – преносима радарна система тип „ARH CAM S1” 120CD15. Системата е заснела и записала скорост на движение на автомобила 84 км/ч., като след приспадане на допустимото отклонение поради грешка в измерването, същата следва да се счита 81 км/ч. По делото като писмено доказателство са представени ксерокопия на снимка, изготвена чрез системата за видеоконтрол, от които става ясно, че посочената скорост е била засечена на 24.02.2022г. в 15.35 часа, както и че регистрационния номер на моторното превозно средство, движещо се с посочената скорост е В77 77ТК. Засечената скорост е именно на този автомобил, въпреки, че на снимката се виждат и други автомобили, тъй като техническото средство има четири маркера /триъгълничета/, които като се пресекат, в центъра им – това е автомобила, който е засечен. Доколкото посочената снимка е изготвена със система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, то същите се явяват веществено доказателство по смисъла на чл.189, ал.15 от ЗДв.П. Видно от представените като писмени доказателства по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 и Протокол от проверка № 83-СГ-ИСИС/12.11.2021г., системата за видеоконтрол е проверена в периода 27.10.2020г. - 12.11.2021г. и същата е регистрирала грешка при измерване на скоростта до 100 км/ч в рамките на 3 км/ч. и 3% над 100 км/ч.

Съдът намира, че при установяване на нарушението и съставяне на електронния фиш е била спазена предвидената в ЗДв.П процедура, като техническото средство, с което е извършено заснемането и засичането на скоростта е било монтирано съобразно изискванията, въведени с Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, Издадена от министъра на вътрешните работи, обн. ДВ, бр.36 от 19.05.2015 год. В този смисъл съдът съобрази обстоятелството, че разпоредбата на чл.7 от същата, предвиждаща използването на пътен знак Е-24 за обозначаване системата за автоматизирано измерване на скоростта, е отменена с ДВ, бр.6 от 2018 год., считано от 16.01.2018г. Следователно към датата на извършване, респективно на установяване на нарушението не е имало изискване за използване на подобен пътен знак или друг начин за обозначаване поставянето на мобилната радарна система. В същото време са били спазени изискванията на чл.10, ал.3 от Наредбата, доколкото за поставянето на мобилната радарна система е бил изготвен протокол и същият е бил съпроводен със снимка на разположението на уреда. Процесното нарушение е заснето именно с АТСС, за което е доказано, че отговаря на установените технически изисквания и е преминало съответната проверка. При това

положение и от представената към електронния фиш разпечатка от заснетия материал се установява еднозначно извършването на вмененото на лицето нарушение.

По отношение съдържанието и реда за издаване на електронния фиш е налице специална регламентация, уредена в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДв.П, която изключва приложението на общите норми, касаещи съдържанието на наказателното постановление, като в настоящия случай съдът намира, че са спазени всички нормативни изисквания по установяване на нарушението и налагане на съответната санкция. Електронният фиш е издаден при използване на образца за издаване на електронен фиш, утвърден със Заповед № 81213-931 от 30.08.2016г.

От изисканата и приета като доказателства по делото схема на участък от път I-4 „Търговище-Белокопитово“ се установява, че на посочения пътен участък, в който е извършено нарушението е имало поставен пътен знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта до 60 км/ч. С оглед на изложеното се налага извода, че автомобилът, управляван от жалбоподателя се е движел с посочената скорост от 81 км/ч. и то в рамките на ограничението, въведено с пътен знак В-26, при което следва да се приеме, че наказващият орган правилно е издирил и посочил законовата разпоредба, която е била нарушена виновно, а именно чл.21, ал.2 от ЗДв.П. За посоченото нарушение административно-наказателната разпоредба на чл.182, ал.2, т.3 от ЗДв.П предвижда “глоба” в размер от 100 лева за водач, който превиши разрешената максимална скорост в извън населено място и превишението е в границите от 21 до 30 км./ч. Административно - наказващият орган правилно е издирил и приложил действащата санкционна разпоредба, действал е законосъобразно, като се е съобразил и с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН и е наложил наказание в размер на абсолютния размер, предвиден в посочената по-горе разпоредба.

Съдът намира за неоснователно твърдението в жалбата, касаещо неспазване на разпоредбата на чл.91, ал.1, т.2 във връзка с ал.3 от ЗМВР. Институтът на "електронния фиш" е въведен с изменението и допълнението на ЗДв.П, направено с бр. 10 от 2011 г. на ДВ, а съгласувано с него са изменени и други закони, вкл. и ЗАНН, като съгласно разпоредбата на чл.85а от ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с техническо средство или система съгласно чл.39, ал.4, се прилагат разпоредбите на Закона за движението по пътищата. Нито в ЗАНН обаче, нито в ЗДв.П е въведено задължение за разгласяване използването на АТСС, поради което и липсата му, не може да се приеме за допуснато процесуално нарушение, още по-малко пък съществено такова.

Водим от горното, съдът намира, че обжалваният електронен фиш се явява правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден изцяло, а жалбата - да бъде оставена без уважение.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административнонаказващият орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл.63, ал.3 от

ЗАНН /в сила от 03.12.2019г./, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноси по реда на АПК. Според нормата на чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноси следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносните разпоредбата на чл.63, ал.5 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /каквото е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. Доколкото не е посочен конкретен размер на поисканото юрисконсултско възнаграждение, то съгласно разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение на юрисконсулта, представляващ административнонаказващия орган - ОД МВР гр. Шумен по делото, в размер на 80 /осемдесет/ лева. Сумата следва да се присъди в тежест на жалбоподателя и да се заплати от последния по сметка на ОД МВР гр. Шумен.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К, № 5625783, издаден от ОД на МВР – Шумен, с който на Г. Д. Ч., с ЕГН ***** - като законен представител на „Ч. Клима Сервис“ ЕООД, с ЕИК 200928951, с адрес: ***** е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 /сто/ лева на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.2, т.3 от ЗДв.П за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДв.П.

ОСЪЖДА Г. Д. Ч., с ЕГН ***** от гр. Варна да заплати на ОД на МВР - Шумен сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение на основание чл.37, ал.1 от ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____